

Jeg er overbevist om, at spørgeren med sin bekymring for bilisternes privatøkonomi kan se det formålstjenlige heri.«

Spm. nr. S 3487

Til finansministeren (28/5 03) af:

Bent Bøgsted (DF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor regeringen finder det korrekt, at søværnets konstabler skal have deres overenskomster forhandlet af Centralforeningen af Stampersonel?«

Begrundelse

Dansk Folkeparti finder det urimeligt, at søværnets konstabler skal være i samme organisation som deres befalingsmænd, som har kommandoen over konstablene. Det er de samme befalingsmænd, der skal bedømme konstablene i dagligdagen, men som samtidig skal sidde og forhandle overenskomst for konstablene. Det er meget uhensigtsmæssigt og højst uacceptabelt. Det svarer til, at en værkfører på en fabrik skal sidde og forhandle overenskomst for arbejderne, hvilket selvfølgelig ikke sker. Det er af samme grund, at hærens konstabler i sin tid blev løstrevet fra Centralforeningen for Stampersonel – nu HKKS.

Spørgerens erfaring fra militæret, med 9 år som befalingsmand og tillidsmand for en sergentgruppe, viste i al sin tydelighed, at det var uhensigtsmæssigt, at konstabler og sergenter var i samme forening. Det kan kun give problemer. Hvis ikke søværnets konstabler kan få forhandlingsret, bør de som minimum kunne få lov at overlade forhandlingsretten til HKKS.

Beskæftigelsesministeren bedes eventuelt i samarbejde med Finansministeriet give en grundelse for, hvorfor konstablene skal have overenskomst sammen med deres befalingsmænd. De hidtidige besvarelser fra ministerierne til konstabelgruppen er utilfredsstillende.

Svar (13/6 03)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Søværnets konstabler er ligesom forsvarrets øvrige konstabler omfattet af fællesoverenskomsten

mellem Finansministeriet og bl.a. Overenskomstansattes Centralorganisation og af organisationsaftalen mellem Forsvarsministeriet og Centralforeningen for Stampersonel. Organisationsaftalen er senest forlænget for en 3-årig periode fra den 1. april 2002.

Finansministeriets praksis med hensyn til anerkendelse af forhandlingsret er beskrevet i kapitel 2 i den Personaleadministrative Vejledning, hvor det bl.a. hedder:

»En organisation kan anerkendes af Finansministeriet som forhandlingsberettiget, når den har dokumenteret at repræsentere mindst halvdelen af de ansatte inden for den personalegruppe, der ønskes overenskomst for, og når området i øvrigt naturligt henhører under den pågældende faglige organisation. Det kræves yderligere, at den pågældende personalegruppe klart kan afgrænses fra andre, og at arbejdsområdet er veldefineret.

Finansministeriet anerkender dog som udgangspunkt ikke forhandlingsret for en organisation, som ønsker overenskomst på et område, der allerede er overenskomstdækket.«

Det er Finansministeriets holdning, at paralleloverenskomster bør undgås. Det skyldes, at færre overenskomster giver et mere entydigt og enkelt overenskomstsysteem. Det er specielt til gavn for den lokale personaleadministration. Der er således et betydeligt regelforenklingsperspektiv i at følge den beskrevne praksis. Finansministeriets interesse i at undgå yderligere overenskomster på et allerede overenskomstdækket område må anses for saglig. Forsvarsministeriet har oplyst, at man er enig i disse synspunkter.

Spørgsmålet om, hvorvidt Finansministeriet har pligt til at indlede forhandling med Søværnets Konstabelforening om indgåelse af en overenskomst, har været forelagt domstolene i en sag anlagt af foreningen mod Finansministeriet og Centralforeningen for Stampersonel. Søværnets Konstabelforening påstod under sagen Finansministeriet og Centralforeningen dømt til at anerkende, at foreningen i forhold til de sagsøgte har krav på at forhandle løn og andre ansættelsesvilkår for søværnets konstabler.

Højesteret udtalte i dom af 24. januar 2002 bl.a., at Finansministeriets afvisning af at anerkende en forhandlingsret for Søværnets Konstabelforening ikke indebærer en tilsidesættelse af almindelige forvaltningsretlige principper. Højesteret stadfæstede landsrettens dom, som fri fandt Finansministeriet og Centralforeningen